

Hin føroyski dansurin

Tit, havið gott stev, nú vilja vit dansa,
fallanderi fallerallala,
tann føroyska dansi vit væl mugu ansa,
fallanderi fallerallala,
tí hann hevur fíggindar víða og hvar,
ja, næstan hvar ið ein vendir sær!
fallanderi fallandera,
fallanderi fallerallala.

2. Fleiri eru tey, mót dansinum herja,
tí mugu vit hann sámuliga verja.
Føroyskur dansur ei troðkast skal úr høll,
vit gera hann sterkan sum Føroya fjøll.

3. Summi forguda útlenskar dansir,
tí tað hóskar best til teirra sansir,
føroyskur dansur for simpul er
tey vilja hava dansir frá tí stóru verð.

4. Tað er so stuttligt um gólv seg at svinga,
musikkur má teimum í oyrum klinga.
Boston, stepping og tango dans,
tað skal blíva dansurin her til lands.

5. Spælimaður situr fiól og gníggjar,
verðsligur tanki burtur flýggjar.
Tey halda seg vera í sjeynnda himli,
tey halda seg vera í álva vrimli.

6. Lat tey nú bara um gólvið mala
vit hanga okkum ikki í teirra hala,
av føroyskum dansi hava vit stóra gleði,
vit halda, hann hevur eina betri meg.

7. Føroysk kvæði og kempuvísur,
so nógv inni í sær sjálvum hýsir,
sum okkum læra kann so nógv,
sum ov gott er at blaka út á sjógv.

8. Ei blívur gamalt tað, sum vit kvøða,
aldri kann eldast dansarins røða,
bara vit kvøða og dansa rætt,
tað kann hvør trúgva, tí tað er satt.

9. Vit kvøða um frálíkar menn og kvinnur,
tað blóðið í gomlum monnum tynnir.
Ung so føla vit okkum tá,
um vit so eru bæði gomul og grá.

10. Vit kvøða um ungar garpar reystar,
vit kvøða um gamlar kempur treystar,
kvøða um skálkar og gavtjóvar við;
sjáldan fingur teir landafrið.

11. Dreingir og gentur koma saman,
sær sjálvum til stóra gleði og gaman,
ofta kunnu tey hittast tá,
og siga hvørjum øðrum, hvat á hjarta lá.

12. Ungdómurin ei ov nógv má kúgast,
hví skal hann bert vera heima og rúast.
Føroyskur dansur er eitt hampuligt spæl,
tá tað verður kvøðið og dansað væl.

13. Gomul hjún kunnu eisini dansa,
dámligt er eftir teimum at ansa.
Koma tey saman í ein dansibólk,
tá eru tey so fegin sum fríggjarafólk.

14. Men, sum leingi hava verið reiðir,
og ei hava talað, um teir møttust um leiðir,
- koma teir saman eina dansinátt,
teir blíva aftur vinir, og alt verður gott.

15. Soleiðis skal dansur og vertskapur vera,
vit skulu hvørjum øðrum stuttleika gera.
Vit skulu altíð vera í góðum lag;
klammarí og slagsmál má ikki finna stað.

16. Mangur, sum gamal nú man vera,
vil seg sjálfvan so góðan gera.
Tá vit vóru ung, vit vóru so still,
ongantíð kát og dansivill.

17. Ikki fáir eg meg til at trúgva,
ið hvussu tað enn verður snarað og snúgvað,
at dansurin so syndugur er;
gerið bara onga verri gerð.

18. Lat so einhvønn um dansin døma,
júst sum tey vilja, vit halda okkum søma
at dansa og spæla onkuntíð við hvørt,
sum okkara forfedrar hava gjørt.

Andrias Reinert (1855-1939) í Norðradali yrkti. Vísan kom á prent í Dimmalætting 1925 eftir álop, dansinum hevði verið fyri. Her eftir Nýggju kvæðabókini 1 hjá Sverra Egholm.